

” Gammelt og Nytt”

Nr.2 - 2013

Medlemsblad for Båtsfjord Historie og Museumslag

«Det graves og graves i Båtsfjord»

Bildet er fra Holmen krysset

I sommer skal det legges ny vann og kloakk i Skolegata / Fjordveien samt fra Hotellet til Sørnes bygget. Det legges også kantstein / fortau i Skogholmsveien og Fomaveien, samt att fortauet i Skolegata gjøres klar for asfaltering.

På Syltefjordveien gjøres det også klart for asfaltering med grøfting og oppbygging av veien. Det er mening att dette arbeidet skal være ferdig i midten av august og asfalteringen gjøres rett etterpå..

Lederen har ordet.

Sommer nr. av «Gammel og Nytt» er nu på tur, i fjor spurte jeg av hvor ble det ble av sommeren? I år har vi hatt sommeren i mai og juni og det ser ut som det vil forsete.

I sommer vil det være Alex Bolle som har ansvaret for Museum et. Se for øvrig åpningstiden for Museet annet sted i bladet. Båtsfjord kalenderen 2014 er nu ferdig, og lagt ut for salg

Da ikke alle har betalt medlemskontingenten, vil de få ny giro med dette nr. av ”Gammelt og Nytt”.

God Sommer   Alex

Ho mamma og han pappa burde satse på lotto, før dem e jo blakk bestandig.

Nils 7 år

Hvess man ikke vil høre på forrelderan, kan man bærre snakke med seg selv.

Håvard 7 år

Tromsø i dag (NTB) 9. desember 1955

Motorkutteren ”Flakstadtind” kom i natt til torsdag inn til Båtsfjord med et dødstrett mannskap etter den forferdelige påkjønning under stormen på Nordbanken utfør Finnmark. Agnehuset var knust, småbåten vekk og skroget slått i stykker, og båten hadde store lekkasjer. Kutteren må gjennomgå en omfattende reparasjon og må avbryte fiske. Den ble fulgt i havn av de to redningsskøyene ”Ragnhild Schanche” og ”Therese Klaveness”, som begge har gjort en kjempe innsats under den siste stormen på Finnmark «Therese Klaveness» hadde da vært i uavbrutt virksomhet i 65 timer, bare avbrutt av meget korte bunkrings pauser mens mannskapet fikk en liten hvil, og man leid folk til å banke bort den verste isen.

Sommer kafeen

Syltefjord skole

Syltefjord Sommerkafe DA, innehavere er Randi Sætre og Bodil Persen, har kjøpt Syltefjord skole av Båtsfjord kommune. De har drevet sommer kaféen siden 2005, og vil fortsette med kafe, salg av fiske kort, desinfisering av fiskeutstyr, salg av fiskeutstyr, glasskunst , Båtsfjord kalenderen m.m. Syltefjord lokalsamling vil fortsatt være på skolen. Lokalsamlingen har samme åpningstid som kaféen (kl.11.00 – kl.19.00 alle dager).

Randi og Bodil ønsker å kjøpe glassmontere for å bevare de aller eldste gjenstander og dokumenter på Lokalsamlingen. Derfor har de startet med ”Brukt Kroken” – en bruktbuikk der de selger masse forskjellig. Inntekten går til Lokalsamlingen.

De har også turistinformasjon, og guiding av Syltefjord kirke. Det er også mulighet for å parkere campingvogn og bobil på skolens område. I tillegg kan de som måtte ha behov for det, både dusje og få vasket klær på skolen.

Sommerkafen vil ha åpnet fra sankthans og til ca.20 august. Skolen kan også leies ut til forskjellige arrangementer, det er bare og ta kontakt med Randi eller Bodil.

Historien om grisen.

Når du kan fortelle en grisehistorie tidlig på en søndags morra....

Æ og han Oddemann hadde fått ansvaret førr å passe grisen, ens foreldran våres va i Ordo på hytta den helga.

Vi hadde grisen i kjellarn, det va en jordkjellar. Det va den tomte der ho Irene Pedersen har hus nu, rett innfor skolelva. Vi kom da på den glupe ideen at vi skulle holde sirkus i kjellarn, med griseknoen som artist !! Kostyme hadde vi ikke, men sot hadde vi, førr sotluka va jo dær. Det va et hælgoands arbeid å smørre han inn, men svart blei han , som den hællege jord! Det va tre artista: grisen, han Oddemann ,og han Hillfred tel han" pølsealf". Æ va bare billettør. Fem øre inngangen, og æ trur det va en ti elleve onga som kom. Fint publikum, mye applaus og skrik!! Di dær to karran ridde på den stakkars grisen som skreik daumål og hoppa å vrei sæ. Men så hadde dem pause ,da ridde dem på ei båtblåsa. Da forestillinga va slutt, slapp vi grisen ut i innhegninga førr å lufte og roe han ned. Men da blei det liv !! Naboen fikk se kossen grisen så ut, og trua med å fortelle foreldran våres ka vi rasa med, men det så dæm jo sjøl når dem kom hjem !

Naboen som sto på trappa og ropte og skreik ,va ho Kaia Somby. Ho va det man kalle forbanna når ho fikk se den svarte grisen ! Men det va en anna kar som åsså blei gal av raseri ! Det va han Arne Sørensen ,min kjære snille pappa. Æ trur det va da han fikk hjerteproblema . Æ hadde aldri vesst at han hadde så tynn stemme!! Han beordra oss ned i kjellarn førr å vaske den stakkars grisen, men jo mer vi vaska jo værre blei han ! Der sto han, skjollat og øran hang passelig ned på han. Da han pappa kom ned og fikk se den sjeldne rasen som sto der, sa han: e det dokker som skal bryt det der i kjæftn på dokker? Han va ikke så ulik far tell han Emil i Lønneberget når æ tænke etter !

Tida gikk og det nærma sæ jul. Grisen skulle slaktes. Vi skulle jo ha både julesteik og flæsk. Slaktar blei hyra, han Sigvart ,far tel han pappa. Rætte redtsjetta,ømhjæarta som han va ! Vi sporte om vi fikk se på det hærrane hær,men da sa han :dokker synes ikke dokker har gjort nok jævelskap, ka ?

Tidlig på kvelden kom han innover og gjorde sæ klar. Kossen han slakta, det fikk vi ikke vite, men det va nån grusomme skrik, både fra slaktarn og grisen !!

Det her e en sjøl opplevd historie.

Reidun Johansen

***Den livsglade festeren
kom med følgende
utsagn:***

***- Det må være trist å være
avholdsmann.***

***Tenk å våkne om
morgenen og vite at
du ikke blir bedre
utover dagen..:)***

I bibelen står det om han Jesus og han Gud, og så litt om han Satan.

Tor-Gunnar 8 år

”LØRDAGSPORTRETET”

Berit Sivertsen i Båtsfjord:

Klasserommet var mitt paradis.

Berit Sivertsen

Klasserommet var mitt paradis! Tenk at jeg opplevde å få min barndom virkelig ”Finnmarken” 24. oktober 1981. . Som småjente lekte jeg alltid skole, med søsknene som elever. Jeg var alltid lærerinne som sto bak kateteret. Slik skulle da også min virkelighetens verden fortone seg. Jeg ble lærerinne og fikk hele mitt voksne liv også ”leke” bak kateteret.

Streng var jeg nok enkelte ganger. Rettferdighet satte jeg imidlertid alltid øverst.

Berit Sivertsen, født Somby i årets første måned året før vi gikk inn i et nytt århundre, blir ivrig og lar seg vanskelig stoppe. Hele livet har hun ofret bak katetret på to steder, Hamningberg og Båtsfjord.

DET BLE HAMNINGBERG

45 år som lærerinne er vel ikke noe å snakke om? Kanskje ikke. Men Berit er spesiell. Fra 1921 til 1945 tjenestegjorde hun i utværet Hamningberg. Fra 1945 til 1966 flyttet hun til et annet fiskevær, Båtsfjord. Her avsluttet Sørøyjenta sin lærergjerning.

Tilfeldigheter førte Berit til Hamningberg. Etter endt lærerskole i Tromsø, fikk hun tilbud om lærerjobb flere steder i fylket. Blant annet i Alta. Valget ble Hamningberg, til stor skuffelse for hennes familie. De ville at hun skulle skole vestpå i fylket. Egentlig skulle hun bare være i Hamningberg en kort periode. – I dag angrer jeg ikke et sekund på at jeg tok stillingen. Egentlig skulle jeg ta videreutdanning. Nå gikk det ikke verre til enn at jeg ble forelsket i en gutt fra Hamningberg. To år etter at jeg gikk i land på stedet, ringte bryllupsklokkene. Det var for øvrig 2.

juledag i et himmelsk uvær. Dermed gikk selvsagt den planlagte videreutdanningen fløyten, sier Berit.

LESTE SOM FEMÅRING

Hjemme hos Berit var det tradisjon at det var lærere i familien. Ikke underlig at Berit ønsket å føre tradisjonene videre. Allerede som femåring kunne hun lese. ABC, med gotiske bokstaver var ikke noe problem. Heller ikke katekismen og Bibelen.

Etter endt folkeskole ble det amtskolen. I 1917 søkte hun på lærerskolen i Volda – og kom inn. Men mora ble syk, og Berit ble hjemme. Isteden ble vinteren tilbrakt på Øytun Folkehøgskole. Høsten året etter (1918) ble turen satt til Tromsø og lærerskolen.

PENGELENS

- Hvordan klarte du egentlig studietiden?

Berit smiler i dag av spørsmålet.

- Dagens studenter skulle bare vite. Det var virkelig knabert. Noen kroner hadde jeg tjent på fiskearbeid. Vi måtte jo ut i arbeid i hver ledig stund. Men pengene strakk ikke til. Ble rett og slett blakk i Tromsø. Hadde ikke annet å gjøre enn å gi rektor beskjed om at jeg måtte slutte. Rektor mente at jeg måtte holde ut en stund til. Jeg skulle bare forsøke å holde det gående.

-

KONTRAKT MED FYLKET

Løsningen for Sørøyjenta fant rektoren fram til. Fylkesmannen i Finnmark ble kontaktet. Det hele endte med at Berit Sivertsen fikk skoleutgiftene dekket, pluss 3000 kroner. Betingelsene var klare. Hun måtte binde seg til en skole i Finnmarks landdistrikt for minst fem år.

21 ÅR I HAMNINGBERG

Det første inntrykket hun fikk av Hamningberg var ikke det beste. Lokalen ble møtt av pramma i østavindskuling. – Det var ikke mer enn at jeg nektet å forlate lokalen. Men jeg sto da til slutt på land, sammen med de nye stolene som skulle til skolen.

- **Hvor mange elever var det ved skolen i Hamningberg i 1921?**
- Etter det jeg husker var det 61 elever. Totalt bodde det rundt 300 mennesker der ute. Skolen var for øvrig tredelt. Inndelingen foretok jeg selv, ikke etter alder, men kunnskapsnivå. Ingen protesterte på en slik inndeling.
- **I dag er lærerorganisasjonene opptatt av to ting, arbeidstid og lønn. Hvordan var det i Hamningberg i mellomkrigstiden?**
- Arbeidstid var vi ikke så nøye med. Hadde i alle fall skoleplikt i 40 uker av året. Men forholdene var slik at skolen til en viss grad måtte tilpasses fisket. Når det var fisk å hente fra havet, måtte barna være i arbeid. Lønna ja. Jo, den var 84 kroner uka i storskolen og vel 70 kroner for undervisninga i småskolen. Senere gikk den ikke opp, men ned til henholdsvis 75 kroner og 62 kroner. Dette fordi kommuneøkonomien ikke tillot tarifflønn til lærerinnen på Hamningberg. Jeg, min dumme idiot, godtok nedslaget i lønna. Hvem hadde gått med på noe slikt i dag? spør Berit.

KRIGEN TIL HAMNINGBERG

Også Hamningberg fikk føle krigen på nært hold. – Vi hadde om lag 300 grønnkledde (hennes betegnelse av tyskerne) her i Hamningberg. Det bygd bunkers og de grønne gjorde livet surt for oss.

- **Når kom tyskerne til Hamningberg?**
- Det var, tror jeg, i 1942. Bombingen begynte 23. august samme år. Det var et uhyggelig syn som møtte oss etter bombingen. De fleste innbyggerne var advart på forhånd og hadde flyttet fra selve

fiskeværret. Skolen ble flyttet til Sandfjord. Etter at bombingene var over, fant vi skadeskutte dyr som gikk hjelpeløse mellom husene. Flere var drept. Skolehuset var også bombet delvis sønder. Det var i alle fall ikke mulig å drive skole der mer. Stedet fikk også besøk av biskop Fjellbu i 1945. Han skulle få i gang skolene igjen. Men det var ikke mulig å komme i gang i Hamningberg der skolehuset var rasert. Derimot trengte skolen i Båtsfjord lærere. Jeg sa ja til å ta en jobb i Båtsfjord.

SAVNET HAMNINGBERG

I 1945 dro så familien Sivertsen til Båtsfjord. Her var hun i tjeneste til 1966. – Jeg hadde gått tom i 1966. Tenkte at andre og yngre fikk overta. 45 år som lærerinne tar tross alt på, selv om jeg alltid gledet meg til arbeidsdagen, sier Berit. – Men det skal ikke skjules at jeg og min mann, Gundolf, ofte savnet miljøet i Hamningberg. Vi hørte liksom til der ute.

- **Skuffet over at Hamningberg nå er fraflyttet?**
- Selvsagt! Befolkningen kjempet hardt for at stedet skulle overleve. Men tiden løp fra Hamningberg. Myndighetene var heller ikke innstilt på å yde det nødvendige. For de aller fleste med tilknytning til fiskeværret var det en stor skuffelse da den endelige beskjedne kom om at stedet var erklært som fraflyttingssted.

-

TANKER OM DAGENS LÆRERSITUASJON

- **Finnmark har i dag lærermangel. Har du et godt råd til skolemyndighetene for å få flere lærere til fylket?**
- Hvorvidt rådet er godt eller dårlig får andre vurdere. Men det er forferdelig å oppleve at lærere sørfra ikke behøver å betale en øre for å flytte nord. De får tilskott til flytting. Jeg måtte binde meg for fem år. Hvorfor ikke slike ordninger i dag? Jeg tror at studenter fra Finnmark ville godtatt en slik ordning, med stipender og støtter som

- gjør utdanningen, mot en viss bindingstid. Jeg kunne tenke meg fem år. Er overbevist om at studenter fra Finnmark ville benyttet en slik ordning, sier Berit Sivertsen som har opplevd mer enn de fleste av dagens lærere noen gang vil oppleve.

Selv er hun som en åpen bok, med et vell av historier, nok til å fylle en hel avisårgang.

Kongens sølv er hun blitt hedret med. Selv setter hun mer pris på den "hjemmelagde" diplomen, gitt av Båtsfjord lærerlag i 1963.

Tid har hun også hatt til organisasjonsarbeid. I 1947 ble hun, sammen med 7 andre kvinner og 15 menn, plukket ut av Norges Lærerlag til å representere Norge i England. Lærerlaget ble invitert over med den delegasjon. Ingen protesterte da Berit ble uttatt.

I dag, i en alder av 82 år, er hun ukentlig å finne på biblioteket i Båtsfjord. – Jeg må da ha noe å gjøre. Er glad for at jeg fikk bibliotekarjobben, sier hun selv. At hun fortsatt får mange år tviler vi ikke på. Men så har hun også selv sagt at hun bare er ungjenta. Vi tror henne!

"Finnmarken" 24. oktober 1981

Drømmen.

Ka du drømmer om?

Nei, i natt drømte eg at eg va ute og fiska og fylte båten med fin torsk av beste kvalitet. Det var så vidt at båten bar.

- ***Ja, ka skjedde då ?***
- ***Nei, då våkna eg heldigvis, så eg slapp no alt arbeide med sløyinga....***

Kvinne er den eneste hobbyfisker som bruker seg selv som agn.

Brukt-butikken har fått ny eier.

Ida Johansen (23 år) vil fra 1. juli overta som ny eier av Brukt-butikken i Båtsfjord etter Eivor Eriksen (63 år) som har drevet butikken i 15. år. Eivor vil nu gå over i pensjonisten rekke og gleder seg til og få mer tid til lange fjellturer, plukke bær og kose seg på hytta.

Ida er Båtsfjord jente, og er samboer. Hun vil ha de samme produkter som Eivor hadde, brukt-butikken, medisinsalg, helsekostvarer fra Sunkost og varer fra Et enklere liv. Hun har tidligere jobbet 3 år på Rema 1000.

Den forrige eier Eivor Eriksen og den nye eier Ida Johansen.

Mange menn ville elsket sin kone mye mer om de bare var gift med en annen.

Grasrotandelen

Husk at du kan gi Grasrotandelen din til Båtsfjord Museum og Historielag

Sommerjobb.

Nå er jeg blitt så gammel at jeg har begynt å få for vane å begynne setningene med: “Jeg husker” !

Skal unngå det denne gangen, men jeg husker, :o), da vi vokste opp var det mange av oss som drømte om å få “dra på Finnmarka”, ikke på ferietur, men som egnere til noen av de linebåtene som drog oppover hvert år for å fiske hyse med fløytline. For “Nappsakaran” var det Båtsfjord som gjaldt, og vi yngre fikk høre beretninger fra de som var blitt gamle nok til å være med på dette eventyret når de kom hjem etter endt sesong uti august, og av og til i begynnelsen av september. Noen år var det fellesferie, og da måtte de ta en stopp i fisket i juli måned. Men, uansett så vi for oss denne “forgjettede plass”, med jenter på filèten, butikker i engros, samholdet mellom ungdommen som egnet på de forskjellige fiskebrukene, og sist men ikke minst “Skansen” !

“Skansen” var festhus og kafè i Båtsfjord, og var “verdenskjent” på Napp ! Man hadde ikke vært i Båtsfjord uten å ha besøkt “Skansen” en lørdagskveld, det var forresten ikke så mye annet, hverken pub eller hotell med bar.

De var ikke så nøye med aldersgrensen heller.

Man ble jo godt kjent med jentene fra Båtsfjord også, i tillegg til andre jevnaldrende, bekjentskap som man har enda i dag.

Når endelig dagen opprant at man fikk tillatelse av “regjeringen”, les mamma, til å være med på dette eventyret var man ikke lite stolt og spent! Endelig var vi “voksne”, mange sier at man er voksen når man var konfirmert, men dette var et hopp videre, man skulle ut i verden og leve og jobbe sammen med andre, også mennesker man ikke kjente eller hadde sett før. Her var man nødt til å holde tunga rett i munnen

og oppføre seg som folk.

Hvis båtene ikke gikk nordover før skolen sluttet fikk man ofte være med båten, sparte penger slik, slapp å ta hurtigruta. var på arbeidsformidlingen og fikk penger til hurtigrutebillett, og brukte pengene i Tromsø på ting man bare fant i en by. Det var nemlig tradisjon at man stoppet i Tromsø, det var "utur" å gå forbi.

Mange ganger kunne det være et nydelig vær, med sol og stille sjø. men dette varte som regel bare til man passerte Honningsvåg, da nærmet man seg Nordkyn og Østhavet, og der kunne det være bevegelse, litt vel mye av og til for enkelte .

Det er mange krabber som er foret på turen østover fra Nordkyn !

Når man kom frem startet hverdagen, opp klokken fem på morgenen og deretter egning, som regel fem stamper, man måtte egne fem for å få maten ble det sagt, men jeg hørte nå aldri om noen som ikke fikk mat om de ikke klarte det. Som regel gikk det fra fire til åtte timer på første stampen som ble egnet, men det gikk ikke lang tid før det gikk radig unna. Det ble konkurranse mellom oss i bua, samt mellom buone, om hvem som ble først ferdig, og slørve kunne vi bare glemme, det ble lagt merke til med en gang hvis man ikke gjorde jobben bra, og da ble det sagt klart og tydelig fra om man fikk fortsette, eller om man bare kunne søke på jobb for å "stable geitskit" !Var som regel fedig i tre-fire tiden på ettermiddagen, og da var det å finne på noe å gjøre resten av dagen, det var forresten sjelden noe problem, vi var jo "et hav" av ungdommer, og kino var det på enkelte hverdager på "Skansen".

Tiden gikk fort når man trivdes så godt i sommerjobben, og man var så mange, man kunne være opp til 15 stykker direkte tilknyttet båten. Jeg har vært med på at vi var 12 stykker rundt matbordet, hver båt hadde sin egen bu, med kjøkken og andre rom for opphold, det var

også en kokke på hvert båtlag. Kokka og landmannen fungerte vel som en slags foreldre for oss ungdom når vi var med på sesongene. Landmannen var han som hadde kommandoen i bua, sørget for at linebruket ble egnet til hvert sjøvær. Skar opp agn, greide vaser og ordnet med linestamper til oss egnere.

Når sesongen var ferdig fikk vi være med båten hjem hvis vi ville, valget ellers var hurtigruten, som forsåvidt heller ikke var så galt.

Per Roger Vikten

Akkurat som kjerringa, sa skredderen da strykejernet hveste.

Goddag, herr feskhandlar!

- Nei goddag, herr banksjæf!

- Ka kosta laksen din?

- 200 kr. kiloen.

- Ja, da kainn æ få ett kilo.

- ...Sånn, ja. De' bi' 250 kr.

- Hei, du sa 200 kr.?

- Me' ækspedisjonsgebyr bi' de' 250.

- Ka? Javæl, da. Her har du 500.

- Takk, og her e' 200 telbake.

- Æ ska' jo ha 250!?

- Ja, men vækslegebyre' e' 50 kr.

- Nei ærlig talt, de' e jo heilt borti væggan!

- Ja, herr banksjæf. De' é de'.

Definisjon: En trofast hustru er en kvinne som ikke ønsker å påføre flere menn lidelse, men foretrekker å la det gå ut over en.

Ingenting er mer praktfullt enn å møte den eneste rett kvinnen. Det er like deilig hver gang.

Ser mange har lapper
på postkassene sine
hvor det står:

Ingen reklame.

Vurderer å sette en
lapp på postkassen
min hvor det står:

Bare reklame.

Det er tross alt alle **Regningene** som
er problemet!

*Kjærligheten er en stimulans for hjerte, samtidig som forstanden
lokalbedøvelse.*

BÅTSFJORD MUSEUM

Lensmannsgata 4

Åpningstider sommer 2013.

Fra 22. juli til 2. august

Mandag til fredag   Klokken 17.00 – 19.00

*Uten om åpningstiden kan Alex Bolle kontaktes på telefon 91775292
(Ikke lørdag og søndag)*

Inngangsbillett kr.25.00 for voksne

*Båtsfjord kalenderen selges på Musemet, Båtsfjord Service, Båtsfjord
Bibliotek og Syltefjord Sommerkafe*

Båtsfjord Historie og Museumslag

Kvinner trenger en unnskyldning for å ha sex, menn trenger et sted.

Styre i BHML.

Styret i BHML består av Alex Bolle leder, Randi Sæter kasserer, Torbjørn Tangen sekretær, Ståle Olsen og Gerd Karin Tobiassen styremedlemmer. Varamedlemmer er Bodil Persen og Karianne Marcussen.

Kvinnen er den eneste gaven som pakker inn seg selv.

Medlemmer.

Båtsfjord Historie og Museumslag har pr. i dag 63 medlemmer, men ønsker oss flere. **Bli medlem du også!**

Medlemskontingenten for 2013 er kr. 300, -, for alle medlemmer

Som medlem vil du få tilsendt medlemsbladet ” *Gammelt og Nytt* ”. Som kommer ut 4 ganger i året. Medlemskontingenten kan du sende til Båtsfjord Historie og Museumslag .Lensmannsgata 4. 9990 Båtsfjord.

Bankkontonr.:4930.12.9290

Kjærlighetens spill er som å kjøre bil. Kvinnene fortrekker omveien, mennene snarveien.

Etterlysning!

Har du bilder eller ting som du vil gi til Museumet, ta gjerne kontakt, eller kom å besøk oss i Lensmannsgat 4

Eller du har ei god historie eller avisutklipp som du vil dele med oss?

Ingenting er mer praktfullt enn å møte den eneste rette kvinne. Det er like deilig hver gang.

Stoff til bladet

Har du stoff eller bilder som vi kan bruke i bladet, kan du sende det på mail til abolle@online.no eller til Alex Bolle Postboks 137, 9991 Båtsfjord. Alt stoff taes i mot med takk. Du kan også ta kontakt på mobil 91 77 52 92.

Neste nr. vil komme ut i juni 2013. Stoff til bladet må sendes innen 1. juni 2013

Det er jo slik at med alderen får menn karatertrekk, og kvinnene rynker.